

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΗΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΝΔΟΞΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

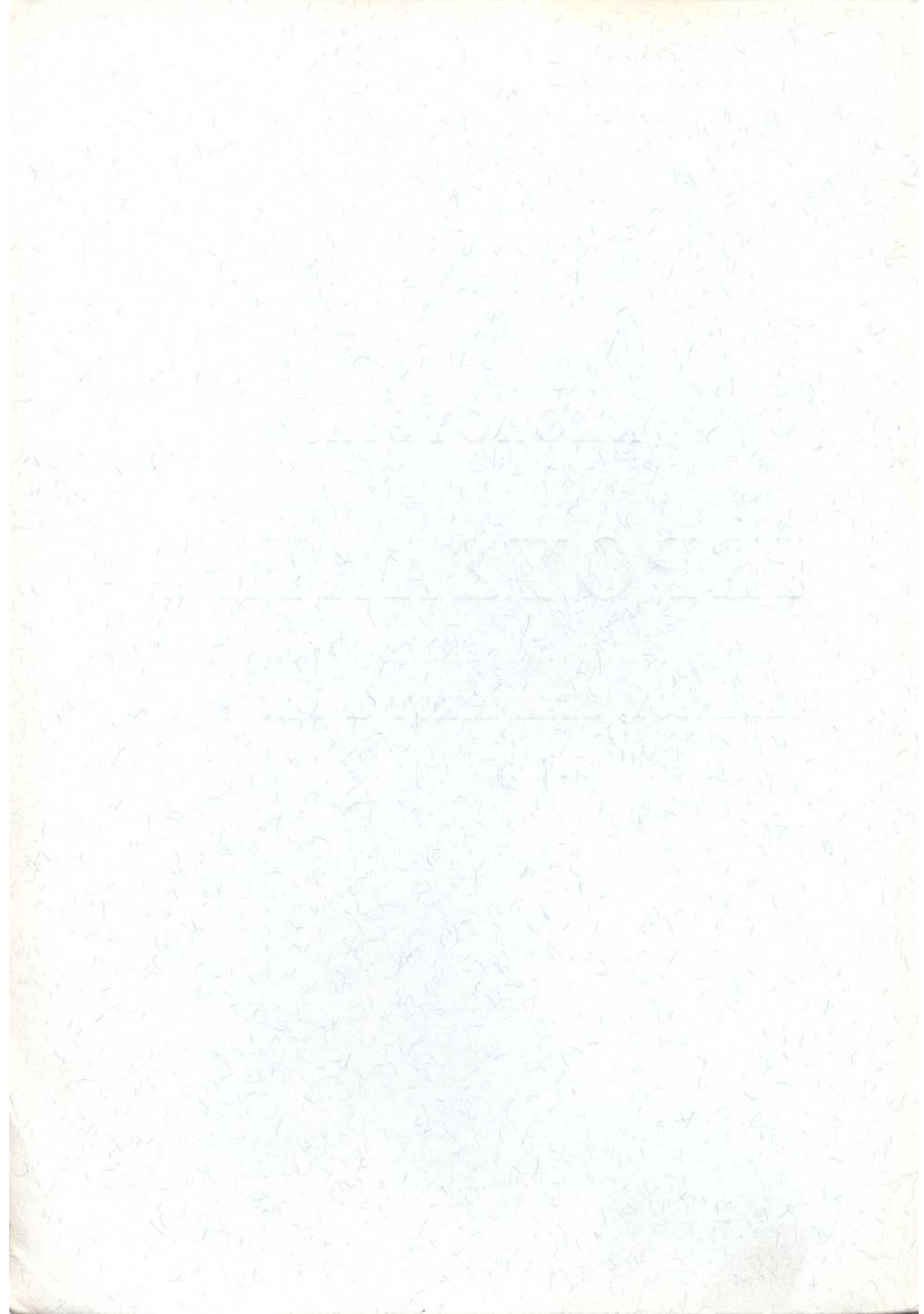
ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΚΑΙ ΣΥΜΜΑΡΤΥΡΩΝ ΑΥΤΗΣ

ΣΕΚΕΝΔΟΥ, ΣΕΚΕΝΔΙΚΟΥ & ΚΗΓΟΡΟΥ

ἢ προσετέθη καὶ Παρακλητικὸς αὐτῶν κανὼν

A ΘΗΝΑΙ 1980

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΝΔΟΞΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΑΥΤΗΣ
ΣΕΚΕΝΔΟΥ, ΣΕΚΕΝΔΙΚΟΥ ΚΑΙ ΚΗΓΟΡΟΥ
ἢ προσετέθη καὶ Παρακλητικὸς Κανὼν

Ἐποιήθησαν ἐν Ἀγίῳ Ὄρει
ὅ π δ
Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννωνίτου
Ὕμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησίας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΗΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΝΔΟΞΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΚΑΙ ΣΥΜΜΑΡΤΥΡΩΝ ΑΥΤΗΣ

ΣΕΚΕΝΔΟΥ, ΣΕΚΕΝΔΙΚΟΥ & ΚΗΓΟΡΟΥ

ἡ προσετέθη καὶ Παρακλητικὸς αὐτῶν κανὼν

ΑΘΗΝΑΙ 1980

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Π ρ ò σ

Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Βερροίας καὶ Ναούσης κ. Παῦλον

Σεβασμιώταιε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

"Ἐχοντες ὑπ' ὅψει τὰς ὑποβληθείσας ἡμῖν, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 165/1-6-1979 ὑμετέρου ἐγγράφου ἀκολουθίας, α) τοῦ Ὁσίου Ἀντωνίου, Πολιούχου Βερροίας, β) τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ ἐκ Πύργου, γ) τῆς Ὁσιομάρτυρος Ἰερουσαλήμ καὶ παρακλητικὸν Κανόνα εἰς τὸν Ὁσιον Θεοφάνην, πολιούχον Ναούσης, ποιηθείσας ὑπὸ τοῦ Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, ὡς καὶ τὴν σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Θεοφίλου, Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ποιμαντικοῦ Ἔργου τῆς 122ας Συνοδικῆς Περιόδου, Συνοδικῆ ἀποφάσει, ληφθείσῃ ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς 4-9-1979, ἐγκρίνομεν ταύτας ὡς καλῶς ἔχούσας καθ' ὅσον οὐδὲν τὸ ἀπᾶδον πρός τε τὰ δόγματα καὶ τὰς παραδόσεις τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας περιέχεται ἐν αὐταῖς καὶ παρακαλοῦμεν, δπως κατὰ τὴν τάξιν ὑποβάλῃε ἡμῖν πέντε (5) ἀντίτυπα τῶν ἐκδοθησομένων ἀνωτέρω Ἀκολούθων διὰ τὸ Ἀρχεῖον τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ποιμαντικοῦ Ἔργου καὶ Θείας Λατρείας.

'Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενοι τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ,
διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΛΙΑΠΗΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῆς Βερροίας σεμνύεται καὶ καυχᾶται, διότι ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ χορείαν ἀγίων τοῦ Χριστοῦ, οἵτινες ὡς ἀστέρες πάμφωτοι καταλάμπουν ἐν τῷ νοητῷ στερεώματι τῆς Ἀγίας Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας. Μετὰ βαθυτάτης εὐλαβείας κλίνομεν τὰ γόνατα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος πρὸ τῶν λειψάνων τῆς Μάρτυρος Ἰερουσαλήμ, ἡτις διέπρεψε κατὰ τὴν σκληρὰν περίοδον τῆς εἰδωλολατρικῆς κυριαρχίας, μαρτυρήσασα μετὰ τῶν νιῶν τῆς Σεκένδου, Σεκενδίκου καὶ Κηγόρου κατὰ τὰ μέσα τοῦ Γ' αἰώνος ἐν τῇ πόλει τῆς Βερροίας, ἐπικαλούμενοι τὴν προστασίαν αὐτῶν.

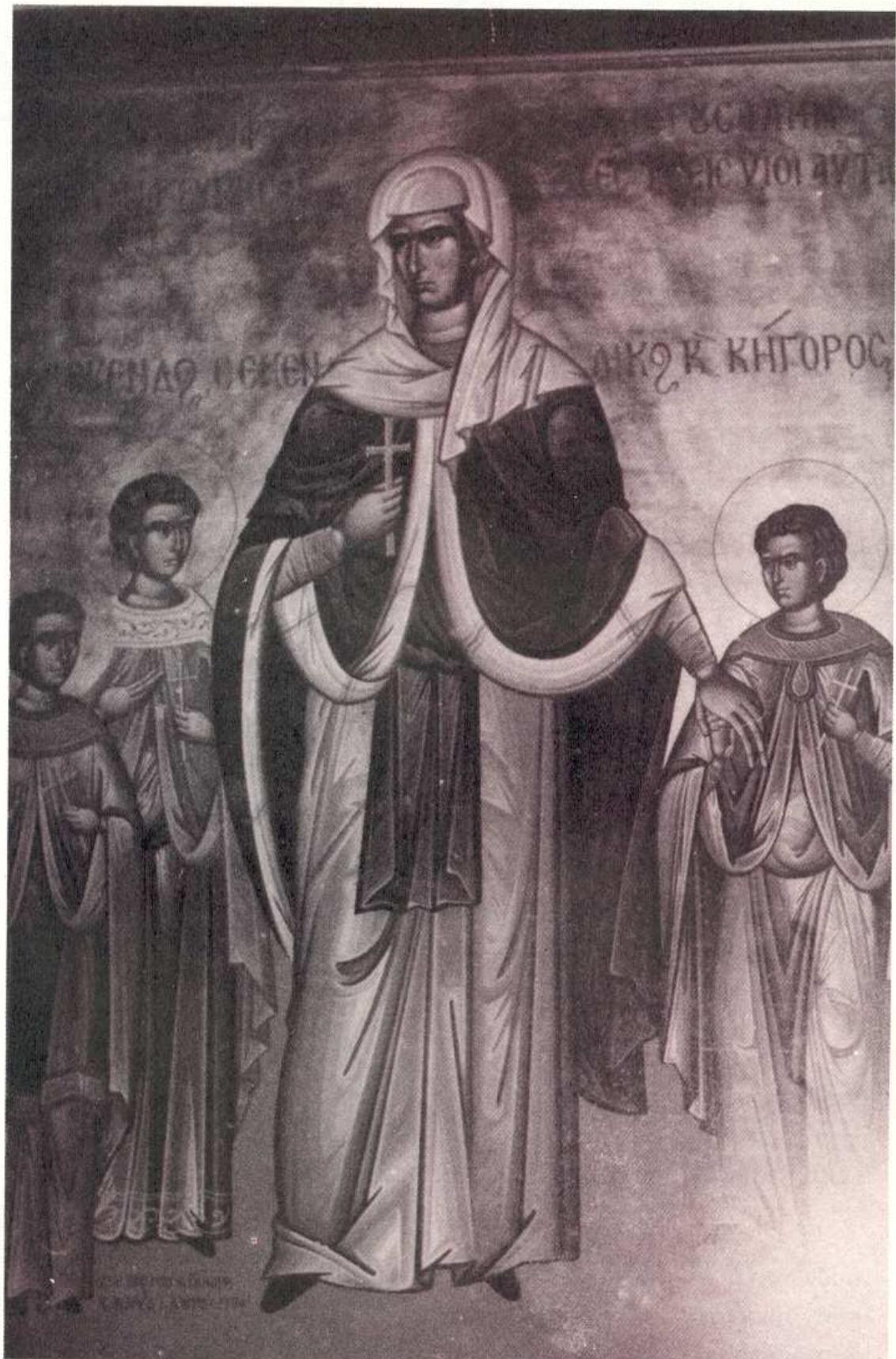
Ο οκοπὸς τῆς παρούσης ἐκδόσεως τῆς Ἀκολουθίας τῆς Μάρτυρος Ἰερουσαλήμ εἶναι διπλός: πρῶτον ἡ δρειλομένη τιμὴ πρὸς τὴν Μάρτυρα καὶ ἡ δόξα τοῦ Χριστοῦ καὶ δεύτερον ἡ ἀναζωπύρωσις τοῦ φρονήματος τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν τῆς Μητροπολιτικῆς ἡμῶν Περιφερείας.

Προσφέροντες τὴν παροῦσαν ἀκολουθίαν, —ἡ ὁποία ἐποιήθη ἐν Ἀγίῳ Ορει πόλει τοῦ Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, Ὅμοιογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας— εἰς τὸ εὐσεβὲς καὶ ἀγαπητὸν ἡμῶν ποίμνιον καὶ εἰς πάντα εὐσεβῆ, ἐπικαλούμενα ἐπ' αὐτοὺς τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Κυρίου, διὰ πρεσβειῶν τῆς Μάρτυρος Ἰερουσαλήμ καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς Σεκένδου, Σεκενδίκου καὶ Κηγόρου.

Ἐγραψον ἐν τῷ Ἱερῷ Ἐπιοκοπείῳ Βερροίας τὴν Κυριακὴν τῆς Σταυροπλοκυνήσεως 1980.

† Ὁ Βερροίας, Καμπανίας καὶ Ναούσης

ΠΑΥΛΟΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ Δ'.

ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΙΕΡΟΥ ΣΑΛΗΜ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΙΩΝ ΑΥΤΗΣ
ΣΕΚΕΝΔΟΥ, ΣΕΚΕΝΔΙΚΟΥ ΚΑΙ ΚΗΓΟΡΟΥ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ

'Ιστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἔξης Προσόδαια.

'Ηχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Βερροιέων ἡ πόλις σκίρτα καὶ χόρευε, ὡς θησαυρὸν πλουτοῦσα, τὴν ὑπέρτιμον κάραν, Χριστοῦ τῆς Ἀθληφόρου Ἱερουσαλήμ, καὶ φαιδρῶς πανηγύρισον, ταύτης τὴν μνήμην γεραίρουσα σὺν αὐτῇ, τοὺς υἱοὺς αὐτῆς ἐν ἄσμασι.

Εξ Ἀλεξάνδρου φυεῖσα Μάρτυς τῆς πόλεως, ὡς πανευῶδες ἄνθος, διαπνέεις τῷ κόσμῳ, Μαρτύρων εὐώδιαν ὑπὲρ Χριστοῦ, σὺν τοῖς τέκνοις ἀθλήσασα, μεθ' ὅν σε πάντες τιμῶμεν ἀσματικῶς, Ἱερουσαλήμ πανεύφημε.

Τοῦ μαρτυρίου τοὺς ἀθλους στερρῶς διήνυσας, μετὰ Σεκούνδου Μάρτυς, καὶ Κηγόρου συμφώνως, ὁμοῦ καὶ Σεκενδίκου τῶν σῶν υἱῶν, καὶ Χριστὸν ἐμεγάλυνας· μεθ' ὅν δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ήμδην, Ἱερουσαλήμ δεόμεθα.

Kαταβαλόντες τὸν ὄφιν πόνοις ἀμλήσεως, Σεκένδικε θεόφρον, σὺν Κηγόρῳ Σεκένδῳ, μετὰ τῆς μακαρίας ὑμῶν μητρός, σὺν αὐτῇ ἐδοξάσθητε, μεθ' ἡς ἀεὶ δυσωπεῖτε δοῦναι ἡμῖν, ἵλασμὸν καὶ θεῖον ἔλεος.

Δόξα. *Ἡχος α'*.

A'θλητικὸν ὑπελθόντες στάδιον, ἀνδρειοτάτῃ ψυχῇ. Χριστοῦ τὸ πάθος ἐδοξάσατε, τοῖς τιμίοις ὑμῶν πάθεσιν, Ἱερουσαλὴμ μακαρία, μετὰ τῶν εὐκλεῶν βλαστῶν σου, Σεκενδίκου καὶ Κηγόρου, καὶ Σεκένδου τοῦ θεόφρονος· καὶ τῆς ἄνω δόξης ὁμοῦ μετασχόντες, σὺν Ἀγγέλοις πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον*.

A'μαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσθευε τῷ ἔξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Ἀπόστιχο.

Ἡχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραΐτα.

Ωτὸν Ἱερουσαλήμ, Μάρτυς Χριστοῦ θεόφρον, μετὰ τῶν συμμαρτύρων, καὶ εὐκλεῶν υἱῶν σου, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε.

Στίχ. Θαυμαστὸς δὲ Θεός ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Sύστημα ἱερόν, ὁμοῦ συναμλησάντων, ἀγίων Ἀθλοφόρων, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει, Χριστὸν τὸν Ὄπεράγαθον.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ...

Yμνοις σὺν τοῖς τρισίν, ὃν Ἱερουσαλήμ σε, υἱοῖς σου εὐφημοῦμεν, τῇ κάρᾳ σου τῇ θείᾳ, πανευλαβῶς προσπίπτοντες.

Δόξα. *Τριαδικόν.*

Ωτὸν Πάτερ καὶ Τίε, σὺν Πνεύματι τῷ θείῳ, ὁμότιμε Θεότης, λιταῖς τῶν Μαρτύρων, ἐλέησον τὸν κόσμον σου.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον*.

Sάρκα ἐκ τῶν ἀγνῶν, αἵμάτων σου δὲ Λόγος, λαβὼν ἀναλλοιώτως, διέλυσε Παρθένε, τῆς Εὗας τὸ κατάκριμα.

Νῦν ἀπολύεις, ο Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος, ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκένραξα
ίστῳμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἔξῆς Προσόμοια.

Τίτλος 6'. "Οτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε Βερροιέων ἡ πληθύς, Ἱερουσαλὴμ τῆς Ἀγίας, Ὁσιομάρ-
τυρος, μνήμην τὴν πανίερον πανηγυρίσωμεν σὺν τρισὶ γὰρ
ἀθλήσασα, υἱοῖς τοῦ Σωτῆρος, ὄνομα τὸ ἄγιον, ὁμοῦ ἐδόξασαν, χαί-
ρετε αὐτοῖς ἐκβοῶντες, Μάρτυρες Χριστοῦ στεφηφόροι, πρέσβεις
ἡμῶν μέγιστοι πρὸς Κύριον.

Ο"τε τῆς πατρίδος σου σεμνή, μετὰ τῶν υἱῶν σου φυγοῦσα,
νεύσει τοῦ κρείττονος, χαίρουσα διέδραμες Χριστὸν κηρύτ-
τουσα, πλείστας πόλεις τῆς πίστεως, ζήλῳ πυρούμενη, οἴάπερ ἀπό-
στολος, λόγου τῆς χάριτος, Ἱερουσαλὴμ μακαρία, καὶ ἐν τῇ Βερ-
ροίᾳ τὸν δρόμον, ἥνυσας νομίμως τῆς ἀθλήσεως.

Ο"τε ἀσεβείας τῷ κριτῇ, Ἱερουσαλὴμ σὺν υἱέσιν, ἀνδρείως ἔ-
στητε, τότε διηλέγξατε, πλάνης τὸ μάταιον, καὶ συμφώνως
κηρύξαντες, Χριστὸν τὸν Σωτῆρα, πόνων τῶν τοῦ σώματος, κατε-
τολμήσατε. "Οθεν ὑμᾶς ὅμοιοις τιμῶμεν, ώς τὸν πανοικτίρμονα Λό-
γον, ἀπεργαζομένους ἡμῖν ἔλεων.

Προσόμοια ἔτερα. Τίτλος 6. αὐτός. Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις εὐφημιῶν ἄνθεσι, καταστέψωμεν τοὺς Ἀθλοφόρους,
Ἱερουσαλὴμ τὴν θεόληπτον, Σέκενδον ὁμοῦ καὶ Σεκένδικον,
Κήγορον σὺν τούτοις ἀνυμνοῦντες· τὰ θεῖα, Ἀλεξανδρείας γεωργή-
ματα· Βερροίας, τὰ φωταυγῆ ἐγκαλλωπίσματα· ὑπὲρ Χριστοῦ γὰρ

προθύμως, ἐν μιᾷ καρδίᾳ, ἡγωνίσαντο ἀνδρικῶς, ἥμιν ἔξαιτούμενοι, ἰλασμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Ποίοις μελωδικοῖς ἄσμασιν, ἀνυμνήσωμεν τοὺς ἀριστέας· τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλήσαντας, καὶ τοὺς δυσσεβεῖς καταισχύναντας, πόνοις ἀνενδότοις μαρτυρίου ως ἀστρα, ἐκ τῆς Αἰγύπτου γὰρ ἐπέφαναν, ἀκτῖσι, τῆς εὐσεβείας καταυγάζοντες, τοὺς ἐν νυκτὶ τῆς ἀπάτης, καὶ ἐν τῇ Βερροίᾳ, καθελόντες τὸν δυσμενῆ, πρὸς λῆξιν ἀνέσπερον, ἀγαλλόμενοι ἀνέδραμον.

Πάντες ἀθλητικοῖς μέλεσι, μακαρίσωμεν τοὺς Ἀθλοφόρους, Ἱερουσαλὴμ καὶ Σεκένδικον, Σέκενδον καὶ Κήγορον μέλποντες, ἥνωμένους φύσει τε καὶ πίστει· Κυρίου, τὰ λογικὰ ὀλοκαρπώματα· τὰ γέρα, Μακεδονίας τὰ θεόσδοτα· τοὺς τῆς Βερροίας λαμπτήρας, τοὺς θαυμάτων φέγγει, καταυγάζοντας τοὺς πιστούς, καὶ πᾶσι παρέχοντας, εὐφροσύνην θείᾳ χάριτι.

Δόξα. Ἡχος πλ. 6'.

Σήμερον ἡ τετραυγὴς τῶν Μαρτύρων συνέλευσις, τὴν Ἐκκλησίαν λαμπρύνει, τῇ ἐτησίῳ μνήμῃ αὐτῶν· Ἱερουσαλὴμ γὰρ ἡ ἔνδοξος, οὓς πιστῶς ἐτιμηνήσατο, ως Ἱερεῖα ἔμψυχα Χριστῷ προσήγαγεν, ὑπερφυῶς σὺν αὐτοῖς ἀγωνισαμένη· καὶ μετ' αὐτῶν, τῶν οὐρανίων ἐπάθλων τυχοῦσα, τὴν πόλιν Βέρροιαν ἀγιάζει, τῇ ἀγίᾳ αὐτῆς κάρα, τῇ παρὰ Χριστοῦ δοξασθείσῃ· ἵάσεις γὰρ παρέχει, καὶ οὐπον παθῶν καθαίρει, τῶν εὐλαβῶς προσιόντων· Χριστὸς γὰρ ὁ Κύριος, ὁ δοξασθεὶς αὐτῶν τοῖς μέλεσι, θαυμαστῶς αὐτοὺς ἐδόξασε, καὶ δωρεῖται δι' αὐτῶν, ἥμιν χάριν καὶ ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε, τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Τίὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ' 9).

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἄμα, καὶ συναχθήσονται ἀρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθε μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυρς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγώ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὧνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Τμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὃ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἀγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ως χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ως ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ως σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὄσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βα-

σίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ἕηλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἔχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὁξινεῖ δὲ ἀπότομον ὁργὴν εἰς ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριψήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὑδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικαστὰὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὅχλοις ἔθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτήν. Ἰδιόμελα.
*Ηχος α'.

Δαβιτικῶς εὐφράνθητι, Ἱερουσαλὴμ μακαρία, ὡς μήτηρ ἐπὶ τέκνοις ἀγίοις· οὓς πίστει ἡ γάλακτι, καὶ εὐσεβείας δόγμασι προήγαγες, τελείους μάρτυρας προσήνεγκας, τῷ Ἀθλοθέτῃ Κυρίῳ, σὺν αὐτοῖς καλῶς ἀθλήσασα· καὶ νῦν τὴν ἀκατάλυτον χορείαν, μετ' αὐτῶν χορεύουσα, ἵκεσίαν ὑπὲρ ἡμῶν ὅμοῦ ποιήσατε, ὡς ἀν πόνων καὶ κινδύνων ρυώμεθα, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν λάβωμεν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Πανοικτίσμονος.

*Ηχος 6'.

Τὴν τῶν Μαρτύρων τρίστιχον χορείαν, σὺν μητρὶ θεόφρονι μακαρίσωμεν· ἐν τέσσαρσι γὰρ σώμασι, μίαν γνώμην ἐκτήσαντο, καὶ ὁμοψύχῳ καρδίᾳ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας τῆς ἀθλήσεως, ἀνδρείως ἀπεδύσαντο· καὶ ὁμολογίᾳ τῆς πίστεως, τυρρανικὴν μανίαν ἐξεφαύλισαν, ἐν ἀσθενείᾳ φύσεως, τὸν ἀσαρκὸν ἔχθρὸν θριαμβεύσαντες. Ἀλλ' ὅ Μάρτυρες ἔνδοξοι, Ἱερουσαλὴμ καὶ Σέκενδε, Σεκένδικε καὶ Κήγορε, θύματα Χριστοῦ ἱερώτατα, καὶ ἱερεῖα καθαρά, τῇ Παναγίᾳ Τριάδι πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Ηχος γ'.

Nόμῳ φύσεως συνδούμενοι, καὶ εὔσεβείας χάριτι, ἀλλήλων ἔξ-
αρτώμενοι, χορὸς μακάριος ὥφθητε, τετράριθμοι Μάρτυρες·
καὶ μῆ φωνῇ Χριστὸν κηρύξαντες, τῆς ἀσεβείας τὸν σύνδεσμον διε-
λύσατε, ποικίλοις βασάνοις ὅμιλήσαντες, στερροτάτῃ καρδίᾳ, καὶ
γενναίῳ φρονήματι· καὶ ἐν πυρὶ δοκιμασθέντες, Κήγορε καὶ Σέκενδε,
καὶ ὑπ' ἄγριων ἵππων συρεὶς Σεκένδικε, Χριστῷ νικηφόροι ἀνελύσα-
τε· καὶ ξίφει τμηθεῖσα Ἰερουσαλήμ, σφραγὶς τῆς ἀθλήσεως, τῶν
σῶν τέκνων γέγονας. 'Αλλ' ὡς τῆς ἄνω Ἰερουσαλήμ πολίται, μὴ
παύσητε Χριστόν, ήμīν ἰλεούμενοι.

'Ηχος δ'.

Mαρτυρικοῖς ἀγῶσι, καθελόντες τὸν ἔχθρον, τῆς εὔσεβείας τὴν
δύναμιν ὑπὲρ ἥλιον λάμπουσαν, πᾶσιν ἐδείξατε, ἀτρέπτοις
ἐνστάσεσι, καὶ πεπαρρησιασμένῳ προσώπῳ, Μάρτυρες αὐτάδελφοι,
σὺν μακαρίᾳ μητρὶ ὅθεν Βέρροια ἡ πόλις, τοῖς ὑμῶν καμάτοις ἀγια-
σθεῖσα, μακαρίζει ὑμῶν τὴν ἀθλησιν, καὶ πρέσβεις καὶ μεσίτας, πρὸς
Χριστὸν ὑμᾶς προθαλλομένῃ βοῶ. 'Ως ἔχοντες παρρησίαν, 'Αθλη-
ταὶ ἀήττητοι, ἀεὶ δυσωπεῖτε, δίδοσθαι ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ θεῖον
ἔλεος.

Δόξα. 'Ο αὐτός.

Tὸ τετραστέλεχον τῶν Μαρτύρων σύστημα, πᾶς δὲ τοῦ Θεοῦ λαός,
ὑμνοῖς καὶ ὠδαῖς τιμῆσωμεν λέγοντες· χαίροις Ἰερουσαλήμ
'Αθληφόρε, ἀγίων γυναικῶν ἐγκαλλώπισμα· χαίροις Σέκενδε ἀήττη-
τε, εὔσεβείας ἄνθος εὔοσμον χαίροις Σεκένδικε ἔνδοξε, Χριστοῦ
σκευος καθαρώτατον χαίροις Κήγορε θεόφρον, 'Αθλητὰ Κυρίου
ἐνθεώτατε χαίροις ὅμιλε ὅμόψυχε, μήτηρ σὺν νίέσιν, οἱ μῆτρες πίστει
τραφέντες καὶ αὐξηθέντες, καὶ ὅμοφρόνως ἀριστεύσαντες· Μαρτύ-
ρων ὁμόσκηνοι, 'Αγγέλων ἴσοστάσιοι, σὺν αὐτοῖς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων...

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

*Ηχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Xαίροις ἡ τῶν Μαρτύρων τετράς, Ἀλεξανδρείας οἱ βλαστοὶ οἱ ἀμάραντοι, Βερροίας ἀνθη εὐώδη, καὶ ἀληθεῖς ἀρωγοί, καὶ θερμοὶ μεσῖται πρὸς τὸν Κύριον οἱ πᾶσαν τὴν ἔφεσιν, πρὸς Χριστὸν μεταθέμενοι, Σέκενδε Μάρτυς, καὶ Σεκένδικε ἐνδοξε, θεῖε Κήγορε, θεοφόροι ὁμαίμονες· παῖδες ἀειμακάριστοι, μητρὸς τῆς θεόφρονος, Ἰερουσαλὴμ τῆς θείας, μεθ' ἡς λαμπρῶς ἡγωνίσασθε. Καὶ νῦν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Xαίροις φίζα κομῶσα λαμπρῶς, τῆς εὐσεβείας τοῖς καρποῖς καὶ ταῖς χάρισιν, ὡς ὅλη ἀνακειμένη, τῷ ἐπὶ πάντων Θεῷ, Ἰερουσαλήμ τε ἀξιάγαστε· ἐκ σοῦ γὰρ ἐβλάστησαν, οἴα ρόδα ἥδυπνευστα, οἱ τρεῖς σου παῖδες, καὶ τὸν κόσμον κατηύφραναν, δι' ἀθλήσεως, εὐωδίᾳ τῆς πίστεως· ἂμα γὰρ ἀριστεύσασα, σὺν τούτοις τῷ σκάμματι, παιδαγωγίᾳ μητέρων, ὕφθης καὶ τύπος ἐν ἀπασι. Καὶ νῦν ἐκδυσώπει, μετ' αὐτῶν ἡμῖν δοθῆναι, τὸ θεῖον ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν...

Xαίρει ἐν τῇ ἀθλήσει ὑμῶν, Μεγαλομάρτυρες Κυρίου περίδοξοι, ἡ πόλις τῶν Βερροιέων, καὶ ἐօρτάζει φαιδρῶς, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν σήμερον· ἐν ταύτῃ γὰρ χαίροντες, τὸν ἀγῶνα ἡνύσατε, καὶ νίκης μέγα, ἀνεστήσατε τρόπαιον, θριαμβεύσαντες, τῶν ἔχθρῶν τὴν παράταξιν· ὅθεν καὶ τὴν σεβάσμιον, κατέχουσαν κάραν σου, Ἰερουσαλὴμ θεόφρον, χάριν καρποῦται θεόσδοτον, Χριστὸν ἀνυμνοῦσα, τὸν δοξάσαντα πλουσίως, ὑμᾶς μακάριοι.

Δόξα. *Ηχος πλ. δ'.

Δεῦτε ἄπαντες πιστοί, μαρτυρικοῖς ἐγκωμίοις τιμήσωμεν, μητέρα θεόφρονα, σὺν ἀγίοις νίοις, ὑπὲρ Χριστοῦ συμφώνως ἀθλήσαντας· Ἰερουσαλὴμ γὰρ ἡ θεοτίμητος, σὺν τοῖς τρισὶν αὐτοῖς βλαστήμασι, μυριάριθμον πληθὺν ἔχθρῶν ἀοράτων, εὐσεβείας ὅπλοις κατηγωνίσαντο· καὶ νικητικοῖς διαδήμασι, παρὰ Χριστοῦ στεφαγωθέγ-

τες, τῆς αἰωνίου ζωῆς κληρονόμοι γεγόνασιν. Αὐτῆς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, Φιλάνθρωπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἀγίων σου.

Kai νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ Ἀπολυτίκια.

‘Ηχος α’. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

A’θλήσασα νομίμως τὸν Χριστὸν ώμολόγησας, ‘Ιερουσαλὴμ ’Α-
θληφόρε, σὺν νίοῖς καὶ δεδόξασαι· ἐντεῦθεν σου τὴν κάραν τὴν
σεπτήν, ἡ Βέρροια πλουτήσασα πιστῶς, ἔορτάζει σου τὴν μνήμην τὴν
ίεράν, καὶ ἐκ ψυχῆς κραυγάζει σοι· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἴσχύν, δό-
ξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἱάματα.

‘Επερον. ‘Ηχος δ’. Ταχὺ προκατάλαβε.

Tετράριθμον ὅμιλον, τῶν Ἀθλητῶν τοῦ Χριστοῦ, Σεκένδικον
Σέκενδον, σὺν τῷ Κηγόρῳ ὁμοῦ, συμφώνως τιμήσωμεν, ἅμα
καὶ τὴν μητέρα, τὴν αὐτῶν συνυμνοῦντες, τούτοις συνηθληκυῖαν,
‘Ιερουσαλὴμ τὴν θείαν Τριάδι γὰρ τῇ Ἀγίᾳ, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύ-
ουσι.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ’ αἰῶνος ἀπόκρυφον...

‘Απόλυσις.

1000-1020 m. - 1000-1020 m.

1000-1020 m. - 1000-1020 m.

1000-1020 m. - 1000-1020 m.
1000-1020 m. - 1000-1020 m.
1000-1020 m. - 1000-1020 m.
1000-1020 m. - 1000-1020 m.
1000-1020 m. - 1000-1020 m.

1000-1020 m. - 1000-1020 m.
1000-1020 m. - 1000-1020 m.
1000-1020 m. - 1000-1020 m.

1000-1020 m. - 1000-1020 m.
1000-1020 m. - 1000-1020 m.
1000-1020 m. - 1000-1020 m.
1000-1020 m. - 1000-1020 m.
1000-1020 m. - 1000-1020 m.

1000-1020 m. - 1000-1020 m.
1000-1020 m. - 1000-1020 m.

1000-1020 m.

1000-1020 m.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν. Κάθισμα.

*Ηχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Tεράς ή εύκλεής, τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, ἐνήθλησε στερρῶς,
ἐν τῇ πόλει Βερροίας· ἵσοψυχοι γὰρ ὥφθησαν, ἐν ἀγῶσιν ἀθλή-
σεως· ὅμεν εὔραντο, τὴν αἰωνίζουσαν δόξαν, καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ
ἡμῶν τῶν τιμώντων, αὐτῶν τὰ παλαίσματα.

Θεοτοκίον.

Xριστὸν τὸν ἐκ τῶν σῶν, προελθόντα αἵμάτων, ἰκέτευε ἀεὶ Θεο-
τόκε Παρθένε, διδόναι ἡμῖν ἔλεος, καὶ πταισμάτων συγχώρη-
σιν, καὶ τυχεῖν ἡμᾶς, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ζωῆς κρείττονος, τοὺς
προσκυνοῦντας ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν. Κάθισμα.

*Ηχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

O'σιομάρτυς τοῦ Χριστοῦ δεδοξασμένη, ή καθελοῦσα τῶν εἰδώ-
λων τὴν ἀπάτην, Ἰερουσαλήμ θεόφρον σὺν τοῖς υἱοῖς σου,
δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, κινδύνων καὶ τῶν πταισμάτων
ἀπαλλαγήν, τοῖς ἐκ πόθου γεραίρουσι, τὴν μνήμην σου τὴν ιεράν, καὶ
τῇ παντίμῳ κάρᾳ σου, προσιοῦσιν ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον.

A'ναλλοιώτως τὸν Τίὸν Θεοῦ καὶ Λόγον, καὶ ἀνωδίνως τετοκυῖα
Θεοτόκε, τὰς ὁδύνας ἴασαι τῆς ταπεινῆς ψυχῆς μου, καὶ στῆσόν
με ἐπὶ πέτραν τὴν ἀσφαλῆ, τῶν θείων παραγγελμάτων τοῦ σοῦ Τίοῦ,
ἀλλοιούμενον πάντοτε, τῆς ἀμαρτίας τῇ φορᾷ, ἐξ ἣς με ἀπολύτρωσαι,
μητρικῇ σου χρηστότητι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

*Ηχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Οἱ τετράριθμοι Μάρτυρες καὶ ἀγήτητοι, Ἰερουσαλὴμ τῆς ἀγίας
βλαστοὶ οἱ ἔνθεοι, ἀνυμνεῖσθωσαν ὅμοῦ σὺν τῇ μητρὶ αὐτῶν
ὅτι ἐνήμλησαν στερρῶς, καὶ καθεῖλον τὸν ἐχθρόν, τῆς πίστεως τῇ δυ-
νάμει· καὶ νῦν ἀεὶ δυσωποῦσιν, ἐλεημῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Θεοχαρίτωτε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα ἡμῖν κυή-
σασα, τῆς ψυχῆς μου τὰ δεινὰ πάθη θεράπευσον, καὶ τὴν μα-
νίαν τοῦ ἐχθροῦ, τὴν κατ' ἐμοῦ ἐν λογισμοῖς, κατάβαλε Θεοτόκε, καὶ
τοῦ Τίοῦ σου τῷ φόβῳ, τὸν νοῦν μου τείχισον καὶ σῶσόν με.

Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Θαυμαστὸς δὲ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ...

Εὐάγγελιον τὸ ἐν τῷ ὄρθρῳ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

'Ο Ν'. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

'Ιδιόμελον. *Ηχος πλ. 6'.

Στίχ. Ἐλέησόν με δὲ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Τοῦ μαρτυρίου τὴν ὁδόν, σὺν τοῖς υἱοῖς σου ἀνύσασα, Ἰερουσα-
λὴμ θεοφόρε, τῶν οὐρανίων ἀναρρήσεων, μεγαλοπρεπῶς ἡξιώ-
θητε· τῷ γὰρ ἔνθεοι τῆς ζωῆς, λαμπρῶς ἀποκατέστητε, θεαρχικαῖς με-
τοχαῖς θεούμενοι, καὶ τὸ ἀμήχανον κάλλος, τοῦ Σωτῆρος ὁρῶντες.
Αὐτῷ πρεσβεύσατε δεόμεθα, ωντεῖσθαι ἡμᾶς πάσης ἀνάγκης, καὶ τῷ
θείῳ φωτί, ἐλλαμφθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Ο Ιερεύς. Σῶσον δὲ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Εἴτα οἱ κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἀγίων, φέροντες τὴν ἑξῆς ἀκο-
στιχίδα.

«Ιερουσαλὴμ σὺν τέκνοις ἄδω. Γερασίμου».

'Ωδὴ α'. *Ηχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ισχύν μοι πρυτάνευσον, Λόγε Θεοῦ Ὑπεράγαθε, καὶ λόγον μοι
δώρησαι, ταῖς παρακλήσεσι, τῶν Μαρτύρων σου, ὅπως αὐτῶν
ὑμνήσω, τὴν μνήμην τὴν πάνσεπτον, καὶ τὰ παλαίσματα.

E'κ πόλεως ἔλαμψας, Ἀλεξανδρείας πανεύφημε, σελήνη ώς πάμφωτος, ἐπαγομένη λαμπρῶς, χορὸν ἄγιον, ἀστέρων ὥσπερ ἄλλων, υἱῶν σου τὴν πάντιμον, τριάδα πάνσεμνε.

Pωνύμενοι χάριτι, παντοδυνάμω τοῦ Πνεύματος, οἱ Ἡγιοὶ Μάρτυρες, κατηγωνίσαντο, μετὰ σώματος, ἔχθρῶν ἀσάρκων στῖφος, καὶ νίκης διάδημα, θεόθεν ἔλαθον.

Θεοτοκίον.

O'θρόνος ὁ πύρινος, τοῦ Βασιλέως τῆς κτίσεως, τὸ μέγα παλάτιον τοῦ Παντοκράτορος, ἀνυμνείσθω μοι, ἡ Θεοτόκος Κόρη· αὐτῆς τῇ πρεσβείᾳ γάρ, πάντες σωζόμεθα.

'Ωδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Y'ψώσαντες νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, Χριστῷ Ἰερουσαλήμ σεμνή, ὅμοῦ μετὰ τῶν τέκνων σου, προθύμως ἀπεδύσασθε, πρὸς μαρτυρίου σκάμματα, ὅμοφωνίᾳ συνδούμενοι.

Sτερρότητι γνώμης τῶν τυράννων, σάφῶς ἀντετάξασθε βουλῇ, Σεκένδικε καὶ Κήγορε, καὶ Σέκενδε θεόληπτε, καὶ πόνοις τῆς ἀθλήσεως, περιφανῶς ἡριστεύσατε.

A'γάλλεται Βέροια ἡ πόλις, τιμῶσα ὑμᾶς πανευλαβῶς· ἐν ταύτῃ γὰρ ἀθλήσαντες, ὃ Μάρτυρες τετράριθμοι, προστάται αὐτῆς ὥφθητε, καὶ πρεσβευταὶ πρὸς τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Lυχνία ἐπτάφωτος ἐδείχθης, Παρθένε τὸ φῶς τὸ Πατρικόν, ἐν ὕλῃ σαρκὸς τέξασα, Χριστὸν τὸν Παντοδύναμον διὸ κάμε καταύγασον, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς χάριτος.

Κάθισμα. Ἡχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

A'σκήσει καθάρασα, τὸ ὄπτικὸν τῆς ψυχῆς, ἀθλήσει ἡγώνισαι, ὑπὲρ τῆς δόξης Χριστοῦ, Ἰερουσαλήμ πάνσεμνε· σὺ γὰρ μετὰ τῶν τέκνων, ἐν Βεροίᾳ τῇ πόλει, ἥσχυνας τὸν Βελίαρ, τοῖς στερροῖς σου ἀγῶσι· διό σου τὴν ἀγίαν, κάραν προσπτυσσόμεθα.

Θεοτοκίον.

Σ αρκὶ ἐξ αἰμάτων σου, ὁ τῶν ἀπάντων Θεός, τεχθεὶς ὡς ηὔδοκησε, δίχα τροπῆς καὶ φυρμοῦ, τὸν κόσμον ἀνέπλασεν· ὅθεν παλαιωθεῖσαν, τὴν ψυχήν μου κακίᾳ, καίνισον Θεοτόκε, τῇ εὐσπλάγχνῳ ροπῇ σου, καὶ δίδου μοι δυσωπῶ σε, ἀξίαν μετάνοιαν.

‘Ωδὴ δ’. ‘Ο καθήμενος ἐν δόξῃ.

Η θεόληπτός σου γλῶσσα, τοῦ Σωτῆρος τὴν σάρκωσιν, ὥσπερ ἄλλη σάλπιγξ, Ἱερουσαλὴμ ἀνεκήρυξε· πλείστας γὰρ πόλεις διήρχου καταγγέλλουσα, τὴν σωτήριον, διδασκαλίαν τῆς χάριτος.

Μ ακρινθεῖσα τῆς πατρίδος, σὺν τοῖς τέκνοις σου ἔνδοξε, ἵκες ἐν τῇ Ρώμῃ, πίστεως τὸν λόγον κηρύττουσα, καὶ ἐν Ἐδέσσῃ τῇ πόλει παραγέγονας, καὶ τὸ ἄγιον, τῶν μοναχῶν σχῆμα ἔλαβες.

Σ ὃν τοῖς τέκνοις Βερροιέων, ἐν τῇ πόλει ἐσκήνωσας, καὶ τῆς σωτηρίας, Ἱερουσαλὴμ πολλοῖς πρόξενος, ὡς ἀληθῶς ἀνεδείχθης βίῳ κρείττονι, καὶ διδάγμασι, τῆς εὐσεβοῦς ἐπιγνώσεως.

Θεοτοκίον.

Υ περέθης τῶν Ἀγγέλων, ἀληθῶς τὰς λαμπρότητας, ὡς ἀποτεκοῦσα, τὸν Δημιουργὸν τούτων Ἀχραντε· ὅθεν τὸν νοῦν μου ὑπέρτερον ἀνάδειξον, πάσης σχέσεως, χαμαιπετοῦς ἴκετεύω σε.

‘Ωδὴ ε’. ‘Εξέστη τὰ σύμπαντα.

Ν οός σου τὸ ἄτρεπτον, ὁ τύραννος ἐθαύμασεν, Ἱερουσαλὴμ ‘Οσιομάρτυς· οὐ γὰρ ἐκάμφθης ταῖς τῶν δεινῶν ἀπειλαῖς, ἀλλ’ ἀνδρειοτάτως τὰς πληγάς, ἔφερες τοῦ σώματος, τὸν Χριστὸν μεγαλύνουσα.

Τ ἀς στρέβλας τοῦ σώματος, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν ἔκκαυσιν, ἥνεγκας Σεκένδικε ἀνδρείως, σὺν τῷ Σεκένδῳ καὶ τῷ Κηγόρῳ δομοῦ, τοῖς σοῖς ὁμοψύχοις ἀδελφοῖς· ὅθεν πρὸς οὐράνιον, δροσισμὸν ἀνεδράμετε.

Ε ὑτόλμως κηρύττουσαν, Χριστὸν τὸν πάντων ἀνακτα, Ἱερουσαλὴμ ‘Οσιομάρτυς ἐν τῷ ἱκρίῳ σὲ ἀπηώρησε, καὶ τὰς σάρκας ἔξεσε τὰς σάς, σιδηροῖς ἐν ὄνυξιν, ὁ παράφορος τύραννος.

Θεοτοκίον.

Kατάβαλε Δέσποινα, ἐχθρὸν τὸν πολυμήχανον, τὸν ἀεὶ ἐνέδρας μοι καὶ δόλους, ἐπινοοῦντα καὶ πολεμοῦντα σφοδρῶς, καὶ πρὸς μετανοίας με ὁδόν, ἀσφαλῶς ὁδῆγησον, τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου.

‘Ωδὴ στ’. Τὴν θείαν ταύτην.

Nύκτα τῆς πλάνης ἐλύσατε, ἐν πόλει Βερροιέων ἀθλήσαντες, “Ἄγιοι Μάρτυρες, Σέκενδε ἄμα καὶ Κήγορε, καὶ Ἰερουσαλήμ τε, μάκαρ Σεκένδικε.

Oἱ Ἀθληταὶ οἱ περίδοξοι, σὺν Ἰερουσαλήμ ὁ Σεκένδικος, Σέκενδος Κήγορος, ὥσπερ λυχνία τετράφωτος, πυρσεύουσι τοῖς πᾶσι, θεῖα χαρίσματα.

I’άσεις βρύει τῇ χάριτι, ὃ Ἰερουσαλήμ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἡ θεία κάρα σου· ὅθεν ἡ Βέρροια γάνυται, αὐτὴν καταπλουτοῦσα, ὡς θεῖον δώρημα.

Θεοτοκίον.

Sωματωθεὶς ἐξ αἵμάτων σου, Παρθένε ὁ διδοὺς πᾶσιν ὑπαρξῖν, πύλην σε ἔδειξε, τῆς σωτηρίας καὶ εἰσοδον, τοῖς προσκυνοῦσι Κόρη, τὸ σὸν μυστήριον.

Κοντάκιον. ‘Ηχος δ’. ‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Aὐθλητικῶς καταβαλόντες τὸν ὄφιν, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, τῆς οὐρανίου δόξης ἡξιώθητε, Ἰερούσαλήμ σεμνή, σὺν τοῖς θείοις σου τέκνοις, μεθ’ ὃν καθικέτευε, τὴν Ἀγίαν Τριάδα, ἄμαρτιῶν διδόναι ἰλασμόν, τοῖς εὐφημοῦσιν, ὑμῶν τὰ παλαίσματα.

‘Ο Οἶκος.

Aὐλεξανδρείας προελθοῦσα τῆς πόλεως, ὥσπερ λαμπὰς φαεινὴ καὶ πολύφωτος, τῆς εὔσεβείας τῷ φωτί, σὺν τοῖς υἱοῖς σου τοῖς σεπτοῖς, Ἰερουσαλήμ πανευκλεής, καταπυρσεύετε τὴν γῆν, ὑπελθόντες μαρτυρικῶς, τὸ τῆς ἀθλήσεως μέγα στάδιον φύσει γὰρ καὶ πίστει ἡνωμένοι, τῶν ἐπὶ γῆς ζεόντων ὡς φθαρτῶν ὑπερήρθητε τῷ νοῖ, καὶ τῷ Χριστῷ ἡκολουθήσατε, πόνοις καὶ καμάτοις καὶ σκάμμασι· καὶ Κινδιανῷ τῷ δυσσεβεῖ, ἀνδρειοτάτῃ ἀντιταξάμενοι ψυχῇ, μω-

λώπων καὶ ἀλγηδόνων, καὶ πυρὸς καὶ ξεσμῶν πεῖραν λαβόντες, οὐκ ἐπαύσασθε ὁμολογοῦντες Χριστόν τὸν ἣνταν ἐν παρρησίᾳ παρεστῶτες, μὴ παύσητε πρεσβεύοντες, ἀμαρτιῶν διδόναι ἴλασμόν, τοῖς εὐφημοῦσιν ὑμῶν τὰ παλαιά σματα.

Συναξάριον

Τῇ δὲ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμῃ τῆς Ἀγίας ἐνδόξου Ὁσιομάρτυρος Ἰερουσαλήμ καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς τέκνων καὶ συμμαρτύρων Σεκένδου, Σεκενδίκου καὶ Κηγόρου.

Στίχ. Πόλον Ἰερουσαλήμ ἄνω σὺν τέκνοις

Ωκησε Παύλου τὴν ἐπώνυμον πόλιν.

Ἄμφι τετάρτην Ἰερουσαλήμ κράτα δειροτομήθη.

ὕτη ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Πρόδου, ἐν ᾧ τοῖς σπέρμασιν τὸν τόπον τοῦτον ἔθεσεν οὐταντος γένος εὐσεβής, ἐκ πόλεως ὁρμωμένη Ἀλεξανδρείας. Τραφεῖσα οὗτω καὶ παιδευθεῖσα, καὶ γράμμασιν ἵεροῖς ἐντυγχάνει. Παρά τε τῶν γεννητόρων ἐν σεμνείῳ τινὶ καταλεχθεῖσα, ἐξ ἑκείνων δέ, ὡς εἰπεῖν, τὴν καρδίαν μέλιτι ὥσπερ γλυκανθεῖσα, καὶ τῆς ἑκεῖθεν αἴγλης τὸ ὅμμα κατεφωτίσθη τῆς ψυχῆς, πάντα οὖν τὰ τοῦ κόσμου τερπνὰ καὶ ἡδέα σκύθαλα ἥγήσατο.

Εἰ καὶ ἀκούσασα, παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός, ἀκουσίως ἀνδρὶ ἐκδίδοται, καὶ τριῶν παίδων μήτηρ γνωρισθεῖσα ἀρρένων, (Σέκενδος, Σεκένδικος καὶ Κήγορος οὗτοι ἐκαλοῦντο), ἔλαχε τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἀποθανεῖν, χηρείᾳ τε ταύτην ὑπελθεῖν. 'Αφ' ἡς τῆς οἰκείας πόλεως ἀπάρασα, πόλιν ἐκ πόλεως διήρχετο, μετά γε τῶν τέκνων αὐτῆς, κηρύττουσα τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ἀληθινον καὶ ποιητὴν πάντων, κατήντησε μέχρι τῆς πρεσβυτέρας τῶν πόλεων Ρώμης. Ἐν ταύτῃ τε τὸν Χριστὸν κηρύξασα, καὶ ἐν τοῖς μέρεσιν Ἐδέσσης ἐλθοῦσα, παρὰ τινος μοναχοῦ, Εὐσεβίου καλούμενου, καὶ τοῦ τῆς ιερωσύνης ἀξιώματι ἡξιωμένου, ἐξ αὐτοῦ ἡ ἀγία τὸ μοναχικὸν ἐπενδύεται σχῆμα. Καὶ πρὸς δυσμὰς τραπεῖσα, ἐν μιᾷ τῶν πόλεων τυγχάνει περιφανεῖ, καὶ πολλῶν ἡδέων πεπλουτισμένη, Βέρροια αὐτῇ ἦν· καὶ ἐν αὐτῇ τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσα, καὶ πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων πρὸς Χριστὸν ἐπιστρέφουσα, Κινδιανῷ τῶν Θεσσαλονικέων Δουκὶ μηνύεται.

Καὶ αὐτὸς ὁ Δοὺς ἐν αὐτῇ τῇ Βερροίᾳ γίνεται, καὶ αὐτῷ εἰς ἔξέτασιν ἡ ἀγία ἄγεται σὺν τοῖς τρισὶν υἱοῖς. Καὶ ἐπεὶ εὗρε τούτους τῇ πίστει ἀρραγεῖς, ἔρωτηθέντας πρότερον παρὰ Δουκὸς τὴν κλῆσιν, τὴν πατρίδα, καὶ τοῦ γένους τὴν ὑπαρξίαν, «Πείσθητί μοι φησὶν τὸ γύναι, καὶ προσελθοῦσα θῦσον τοῖς μεγάλοις θεοῖς, οἵ σε τοιούτων υἱῶν μητέρα ἀνέδειξαν. Εἰ δὲ οὖν, πικροῖς ἀνηλέοις βασάνοις σε σὺν τοῖς υἱοῖς σου παραδώσω». Ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ ἔφη 'Ιερουσαλήμ· «Ἡμεῖς ζῶντι καὶ ἀθανάτῳ Βασίλει καὶ Θεῷ, θύειν μεμαθήκα-

μεν ἔσονται δέ, κωφοῖς θεοῖς, οἵ τους αὐτοῖς λατρεύοντες δμοίους ποιοῦντες, οὐδὲ ἀκοῦσαι ἀνεχόμεθα».

Ταῦτα Κινδιανὸν εἰς θυμὸν ἐλάσαντα, ἐν πυρακτωμένῃ ἐσχάρᾳ τὸν Κήγορον ἀνακλιθῆναι κελεύει, διβελίσκοις δέ, καὶ αὐτοῖς πεπυρακτωμένοις, ταῖς ρισὶ κατακεντᾶται. Οὗ γενομένου, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρέθετο. Εἴτα τὸν Σέκενδον, ἐν ἔύλῳ χεῖρας καὶ πόδας δεθέντα, κελεύει ράβδοις τύπτεσθαι. Εἴτα ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν πεπυρακτωμένην ἐπιθεῖναι περικεφαλαίαν, ἐν οἷς πρὸς Κύριον ἔξεδήμησεν. Εἴτα τὸν Σεκένδικον ἐν ἀγρίοις ἵπποις ἐλαθῆναι προστάσσει, ὑφ' ὃν καὶ συρείς, εἰς χεῖρας Θεοῦ καὶ αὐτὸς τὸ πνεῦμα παρέθετο. Αὐτὴν δὲ τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐν ἱκρίῳ ἀναρτηθεῖσαν, δνυξι σιδηροῖς τὰς αὐτῆς τιμίας σάρκας προσέταξε ἔσεσθαι, ὑφ' ὃν ἀβλαβής διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ διαφυλαχθεῖσα, καὶ ἐτέρας βασάνους δεινὰς ὑπομείνασα, ὑστερον προστάξει τοῦ παρανόμου Δουκός, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Τινὲς δὲ τῶν φιλοχρίστων, νύκτῳ περισωρεύσαντες ἐν τῷ πρὸς μεσημβρίαν τῆς πόλεως Βεροίας τόπῳ κατέκρυψαν, ἐν ᾧ μετέπειτα ἴδρυται δ νῦν δρώμενος θεῖος ναός, παραδόξων ἐν αὐτῷ τελουμένων θαυμάτων, εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δοξαζομένου ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

·Ωδὴ ζ· Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Α'κατάφλεκτοι, ἐν τῷ πυρὶ ώράμητε, Σέκενδε ἔνδοξε, σὺν Σεκένδῳ στερρῷ, τὴν δρόσον τοῦ Πνεύματος, ὑποδεχόμενοι, καὶ τελέσαντες, τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως, ἥριυμήθητε Ἀγγέλοις.

Δυναμούμενος, δυνάμει θείου Πνεύματος, Κήγορε ἔνδοξε, πόνους ὑπέστης πολλούς, συρεὶς ὑπ' ἀγρίων δέ, ἵππων κατήντησας, πρὸς οὐράνιον, νύσσαν τοῦ μαρτυρίου σου, ἐκτελέσας τὸν ἄγῶνα.

Ω'ς διήλεγξας, τοῦ δικαστοῦ τὴν ἄνοιαν, ἐνθέω στόματι, καὶ παροησίᾳ πολλῇ, τῷ ἔιφει ἐκτέτμησαι, Μάρτυς τὴν κάραν σου, καὶ ἀνέδραμες, πρὸς δόξαν τὴν οὐράνιον, Ἱερουσαλήμ ἀγία.

Θεοτοκίον.

Γέλως γέγονα, ἔχθρῷ τῷ πολεμοῦντί με, λόγοις καὶ πράξει, καὶ λογισμοῖς, πονηροῖς, ἀλλὰ τῇ εὐσπλάγχνῳ σου, σπεύδων χρηστότητι, ἀνακράζω σοι. Τῆς τούτου με ἀπάλλαξον, Θεοτόκε ἐπηρείας.

‘Ωδὴ η’. Παιδας εὐαγεῖς.

E “χει Βερροιέων σε ἡ πόλις, Ἰερουσαλήμ Μάρτυς ἀγίτητε, καύχημα καὶ στήριγμα· ἐν αὐτῇ γὰρ ἥθλησας, σὺν τοῖς ἀγίοις τέκνοις σου Χριστὸν δοξάσασα· διὸ καὶ τὴν σὴν κάραν τιμῶσα, πόθῳ ἔορτάζει, τὴν ἰεράν σου μνήμην.

Pήσεις τοῦ τυράννου τὰς ματαίας, σοφίᾳ τῇ θεϊκῇ καλλωπιζόμενοι, πίστει ἀποπτύσαντες, Μάρτυρες τετράριθμοι, Χριστοῦ τὴν θείαν σάρκωσιν ἀνεκηρύξατε, Σεκένδικε καὶ Σέκενδε μάκαρ, Ἰερουσαλήμ τε, καὶ Κήγορε θεόφρον.

A “πασαν βασάνων τε καὶ πόνων, ὑπέστητε στερροψύχως πεῖραν “Ἄγιοι, οἴλα περ ἀσώματοι, καὶ ἔχθρὸν τὸν ἄσαρκον, εἰς τέλος ἐκνευρίσαντες χοροῖς συνήφθητε, ἀγίων Ἀσωμάτων Ἀγγέλων, σὺν αὐτοῖς ὑμνοῦντες, Τριάδα τὴν Ἀγίαν.

Θεοτοκίον.

Sάρκα ἔξ ἀχράντων σου αίματων, ἀτρέπτως ἀναλαβὼν Λόγος ὁ ἄναρχος, ὑπὸ χρόνον γέγονεν, ἅπαντα τὰ χρόνια, πάθη ἡμῶν ἴώμενος ὁ μόνος εὔσπλαγχνος· διό με παθημάτων χρονίων, λύτρωσαι Παρθένε, ώς Μῆτηρ τοῦ Κυρίου.

‘Ωδὴ θ’. “Απας γηγενής.

I “να τῆς ζωῆς, τῆς κρείττονος “Ἄγιοι γένησθε μέτοχοι, θάνατον τὸν βίαιον, ἀγαλλομένῃ ψυχῇ ἐδέξασθε, καὶ νικηταὶ ἀνήλθετε πρὸς τὰ οὐράνια, τὴν τοῦ πόθου, πλήρωσιν εὑράμενοι, καὶ χαρᾶς ἀιδίου πληρούμενοι.

Mάρτυρες Χριστοῦ, Βερροίας καυχήματα, καὶ καλλωπίσματα, Ἰερουσαλήμ σεμνή, Σεκένδικε Κήγορε καὶ Σεκένδικε, μὴ παύσησθε πρεσβεύοντες τῷ Παντοκράτορι, τὴν παροῦσαν, πόλιν πάσης θλίψεως, τὴν τιμῶσαν ὑμᾶς ἀεὶ φύεσθαι.

Oἱ περιφανεῖς, ὅπλῖται τῆς πίστεως Σεκένδικε, “Ἄγιε Σεκένδικε, σὺν τῇ συνάθλῳ ὑμῶν καὶ Μάρτυρι, μητρὶ τοῦτον τὸν ὕμνον μου εὔμενῶς δέξασθε, καὶ πταισμάτων, λύσιν μοι αἰτήσασθε, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Υ"δωρ μοι ζωῆς, πηγὴ χαριτόθρυτε Παρθένε "Αχραντε, βλῦσον καὶ κατάσθεσον, τὴν τῶν παθῶν μου φλόγα τὴν ἀσπετον, καὶ μετανοίας δάκρυσι τὸν νοῦν μου κάθαρον. ἵνα εὗρω, κάλλος ὁ ἀπώλεσα, καὶ τῆς θείας μετάσχω ἐλλάμψεως.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μαρτύρων τὸν τετράριθμον, ἀγνυμήσωμεν δῆμον, σὺν Ἱερουσαλήμ ὅμοῦ, τοὺς συμμάρτυρας ταύτης, Σεκένδικον σὺν Κηγόρῳ, καὶ τὸν Σέκενδον ἄμα, τοὺς εὐκλεεῖς αὐτῆς βλαστούς, τοὺς μιᾶς συμφωνίᾳ τοὺς Ἱερούς, ἄθλους διανύσαντας ὁμοψύχως· ὑπὲρ ἡμῶν γὰρ πάντοτε, πρεσβεύοντι τῇ Τριάδι.

Θεοτοκίον.

Τὸν σαρκωθέντα Κύριον, ἐξ ἀγνῶν σου αἰμάτων, Θεογεννῆτορ "Αχραντε, Θεοτόκε Παρθένε, ἵκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν τιμώντων σε πόθῳ, ϕύεσθαι πάσης θλίψεως, καὶ παθῶν ἀκαθάρτων καὶ πειρασμῶν, καὶ διδόναι ἄφεσιν ὃν ἀφρόνως, καθ' ὥραν ἀμαρτάνομεν, λόγῳ ἔργῳ ἐννοίᾳ.

Ἐἰς τὸν Αἴνους.

Ίστωμεν στίχους δ' καὶ ϕάλλομεν τὰ ἔξῆς Προσόμοια.

Ἡχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ω'ς καλῶς ἐναθλήσαντες, καὶ Χριστὸν μεγαλύναντες, 'Αθλητὰὶ τετράριθμοι μακαρίζεσθε, ἀσματικοῖς μελωδήμασιν, Ἱερουσαλήμ σεμνή, καὶ Σεκένδικε κλεινέ, καὶ θεόληπτε Σέκενδε, μάκαρ Κήγορε, τὰ κατάκαρπα κλήματα ἀμπέλου, τῆς ζωῆς οἱ ἀφθαρσίας, τὸν θεῖον βότρυν περικάζοντες.

Εὑσεβείας τὸ κήρυγμα, ἐν μιμήσει ἐκήρυξας, 'Αποστόλων πάνσεμνε θείῳ ἔρωτι, πόλεις καὶ τόπους ἀμείψασα, καὶ Βέρροιαν φθάσασα, σὺν νίοῖς σου τοῖς τρισί, μεθ' ὃν χαίρουσα ἥθλησας, καὶ κατήσχυνας, τοῦ Βελίαρ ἀπάσας τὰς μεθόδους. Ἱερουσαλήμ θεόφρον, μετὰ τῶν τέκνων σου ἔνδοξε.

Α'νυμνείσθωσαν σήμερον, οἱ καλλίνικοι Μάρτυρες, οἱ Χριστὸν δοξάσαντες θείοις σκάμμασι, σὺν τῷ Σεκένδῳ Σεκένδικος, τὰ ἄνθη τὰ εὔσμα, καὶ ὁ Κήγορος ὅμοῦ, καὶ οἱ τούτους βλαστήσασα, καὶ ἐκθρέψασα, καὶ ἀθλήσασα ἂμα στερροτάτως, Ἱερουσαλὴμ ἡ θεία, ως τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Καὶ βασάνοις θλιβόμενοι, καὶ πυρὶ δαπανώμενοι, καὶ ποιναῖς καὶ μάστιξι συντριβόμενοι, καὶ ὑπ' ἀλόγων συρόμενοι, καὶ ξίφει τεμνόμενοι, οὐκ ἡρνήσασθε Χριστόν, Ἀθλοφόροι τετράριθμοι, ἀλλὰ σύσκηνοι, τῶν Ἀγίων γεγόνατε Ἀγγέλων, καὶ πόλιν Βερροιέων, ἀθλοις ὑμῶν ἡγιάσατε.

Δόξα. Ἡχος πλ. α'.

Α'θλητικῶς ἀγωνισάμενοι, ἐν μιᾷ πίστεως συμφωνίᾳ, τοῦ Χριστοῦ τὸ πάθος ἐδοξάσατε, οἰκείοις μέλεσιν "Ἄγιοι· αὐτῷ γὰρ ἀκολουθήσαντες, σαρκὸς φθειρομένης ὑπερείδετε, καὶ ἀτρέπτω καρδίᾳ, πόνοις ὀμιλοῦντες, τῆς εὐσεβείας τὸ ιράτος πᾶσιν ἐτρανώσατε, τῶν ἀντικειμένων τὴν ἴσχὺν καθελόντες. Διὸ Βερροιέων ἡ πόλις, ἐν ὑμῖν καυχᾶται, καὶ τὴν ἀγίαν ὑμῶν μνήμην, πανδήμως ἐορτάζει. Ἄλλ' ὃ Ἱερουσαλὴμ μακαρία, σὺν τοῖς τρισὶν υἱοῖς σου, Σεκένδῳ Σεκένδικῳ καὶ Κηγόρῳ, τῇ Παναγίᾳ Τριάδι πρεσβεύσατε, φύεσθαι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε...

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων ἡ γ' καὶ στ' ὡδή. Ἀπόστολον ζήτει τῇ 6' Σεπτεμβρίου. Εὐαγγέλιον τῆς Τετάρτης τῆς γ' Ἐβδομάδος τοῦ Ματθαίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον.

Υ"μνοις εὐφημείσθωσαν ιεροῖς, Ιερουσαλήμ τε, καὶ Σεκένδικος ὁ κλεινός, ἅμα σὺν Κηγόρῳ, ὁμοῦ καὶ τῷ Σεκένδῳ, οἱ Μάρτυρες Κυρίου, οἱ ἀξιάγαστοι.

Δίστιχον.

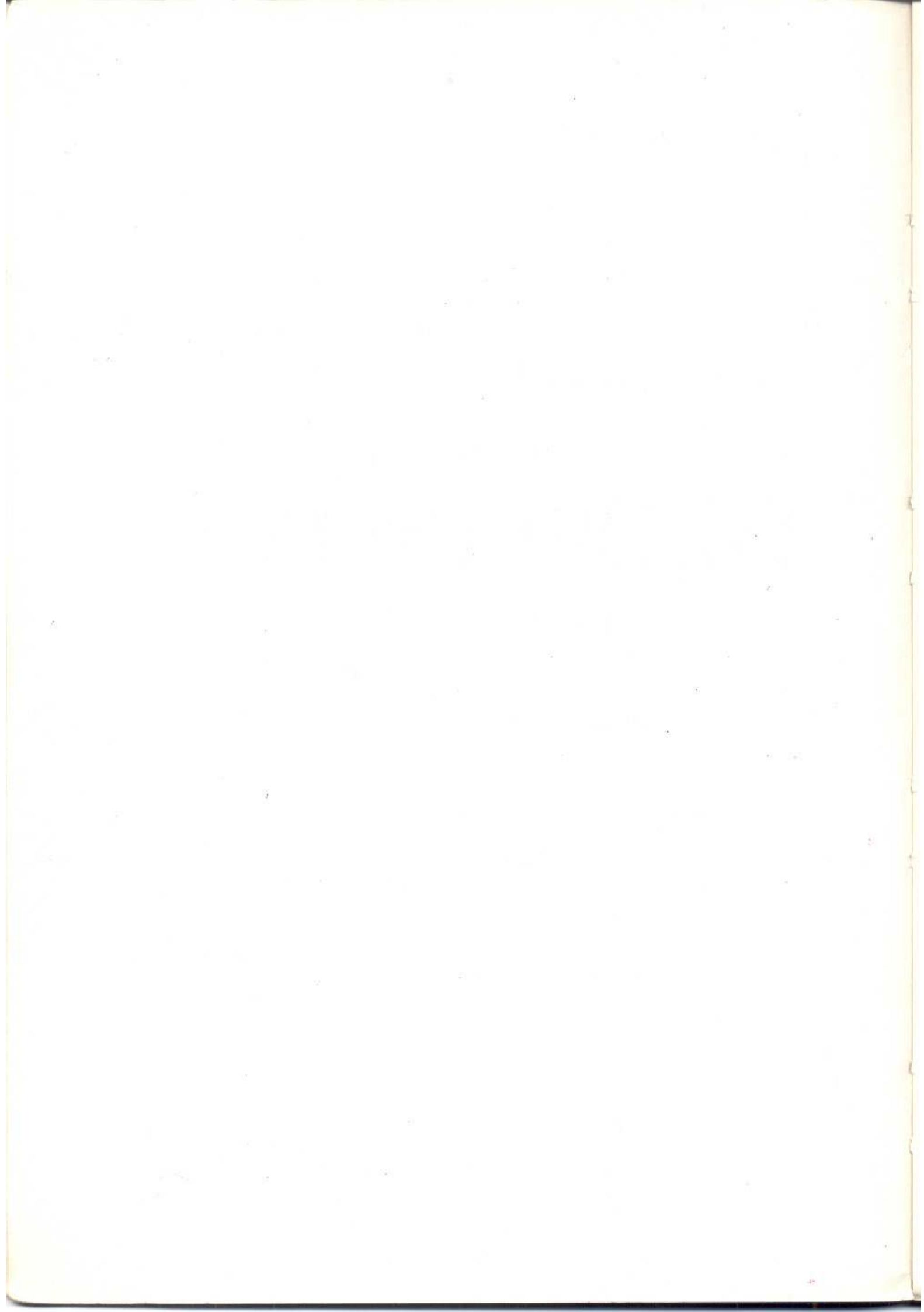
Τετράς Μαρτύρων λαμπρῶς ἡγωνισμένων

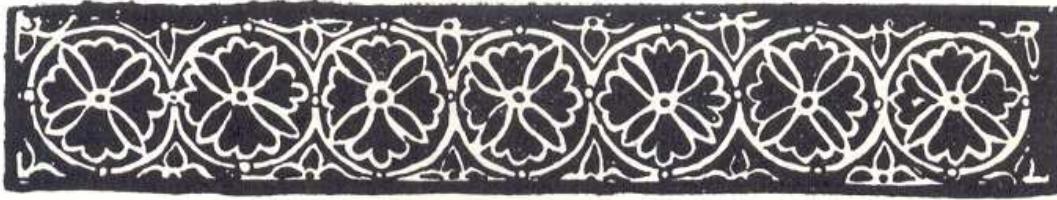
Γερασίμου δέξασθε τὴν ὑμνῳδίαν.

Ο ΘΝΩΣ ΣΩΘΩ Ο ΜΕΓΑΛΟΥ
ΖΩΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΜΗ ΔΙΓΡΑΣ'
ΜΕΝΟΔΟ ΕΣΟΙΟΜΕΝΟΥ
ΚΑΙ ΜΗ ΔΙΓΝΟΥ ΤΟΥ ΜΕΝΟΥ

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΣΥΜΜΑΡΤΥΡΑΣ ΚΑΙ ΥΙΟΥΣ ΑΥΤΗΣ
ΣΕΚΕΝΔΟΝ, ΣΕΚΕΝΔΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΗΓΟΡΟΝ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου
Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὅ τὸ Θεὸς Κύριος
ώς συνήθως καὶ τὸ ἔξῆς.

Ἡχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως κεκτημένοι οὐρανόθεν τὴν χάριν, πάντων πληροῦτε εὔμενῶς
τὰς δεήσεις, καὶ τῶν παθῶν ἀπείργετε τὸν τάραχον, Ἱερου-
σαλήμ σεμνή, σὺν τοῖς θείοις υἱοῖς σου· ὅθεν τοὺς προστρέχοντας, τῇ
σεπτῇ ὑμῶν σκέπῃ, πειρατηρίων ρύσασθε δεινῶν, ώς παρρησίαν πρὸς
Κύριον ἔχοντες.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνά-
ξιοι· εἴμη γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύοντα, τίς ήμᾶς ἐρρύσα-
το, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους·
οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις δεί, ἐκ
παντοίων δεινῶν.

὾ Ν' Ψαλμὸς καὶ ὁ κανὼν οὐδὲ ἡ ἀκροστιχίς.

«Λιταῖς σωθείημεν Ἀθλοφόρων. Γερασίμου».

Ὥδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'. Τγρὰν διοδεύσας.

Λαμπτῆρες τῆς θείας Ἀνατολῆς, Ἱερουσαλήμ τε, σὺν τοῖς τέ-
κνοις σου τοῖς κλεινοῖς, λύσατε παθῶν ἡμῶν τὸν ζόφον, ταῖς
φωταυγέσιν ὑμῶν παρακλήσεσι.

I 'άσεις πηγάζουσα δαψιλεῖς, ἡ θεία σου κάρα, θεραπεύει πᾶσαν ψυχήν, Ἱερουσαλήμ Ὁδιομάρτυς, καὶ τῶν σωμάτων ἵatai παθήματα.

Tετρὰς Ἀθλοφόρων πανευκλεῶν, ἀεὶ δυσωπεῖτε, Θεαρχίαν τὴν Τριφαῆ, διδόναι ἡμῖν πταισμάτων λύσιν, καὶ ἀναγκῶν πολυτρόπων ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

A'φράστως τεκοῦσα τὸν Ποιητήν, φθιρᾶς με ἀπάσης, Ἀειπάρθενε Μαριάμ, καὶ ἐκ ψυχοφθόρων νοσημάτων, τῇ σῇ εὐσπλάγχνῳ ροπῇ ἀποκάθαρον.

‘Ωδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

I'σχυρῶς καθελόντες, τὸν νοητὸν τύραννον, Ἱερουσαλήμ θείοις ἄθλοις, μετὰ τῶν τέκνων σου, τούτου λυτρώσασθε, τῆς χαλεπῆς κακουργίας, τοὺς θερμῶς προστρέχοντας, ὑμῖν ἔκάστοτε!

Sοῦ τὴν πάντιμον κάραν, ὡς θησαυρὸν ἔχουσα, Ἱερουσαλήμ μακαρία, ἡ πόλις Βέρροια, καρποῦται πάντοτε, τὴν ἐξ αὐτῆς προϊοῦσαν, χάριν θεοδώρητον, ὕμνον σοι ἄδουσα.

Sυμφωνίᾳ καρδίας, μιᾶς ψυχῆς ἥνυσαν, ὑπὲρ σοῦ οἱ Μάρτυρες Λόγε, τὰ θεία σκάμματα, ὃν ταῖς δεήσεσιν, ἐν ὁμονοίᾳ καὶ πίστει, ἡμᾶς ἐνδυνάμωσον, ἐμπολιτεύεσθαι.

Θεοτοκίον.

Ως πυρίμορφος θρόνος, καὶ λογικὸν σκήνωμα, τοῦ Παμβασιλέως τῆς δόξης, καὶ Παντοκράτορος, ναόν με ἔργασαι, Θεογεννῆτορ Παρθένε, τῆς αὐτοῦ λαμπρότητος, ἵνα δοξάζω σε.

Διάσωσον τετρὰς Ἀγίων Μαρτύρων πάσης ἀνάγκης, Ἱερουσαλήμ τε μετὰ τῶν τέκνων σου, τοὺς ἐξαιτοῦντας τὴν θείαν ὕμῶν πρεσβείαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὔμενείᾳ...

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Τίχος 6'. Πρεσβεία θεομή.

Xριστῷ τῷ Θεῷ, μὴ παύσητε πρεσβεύοντες, δὲ Ἱερουσαλήμ, μετὰ τῶν θείων τέκνων σου, διδόναι παθῶν ἵασιν, καὶ δεινῶν συμφορῶν ἀπολύτρωσιν, τοῖς προσιοῦσιν ὑμῖν εὐλαβῶς, καὶ πόθῳ ὑμᾶς ἀεὶ γεραίρουσι.

Ωδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Θησαυρὸν ως θεόσδοτον, Ἱερουσαλήμ τὴν κάραν σου ἔχοντες, καὶ πιστῶς ταύτῃ προσπίπτοντες, εὐφροσύνης θείας ἐμπιπλάμεθα.

Eκ κινδύνων καὶ θλίψεων, Σέκενδε λυτρώσασθε καὶ Σεκένδικε, σὺν Κηγόρῳ τοὺς προστρέχοντας, τῇ θεομῇ πρεσβείᾳ ὑμῶν Ἀγιοι.

Iλασμὸν ἔξαιτήσασθε, Ἱερουσαλήμ ὑμῖν σὺν τοῖς τέκνοις σου, καὶ παθῶν τὴν ἀπολύτρωσιν, τοῖς ὑμῶν γεραίρουσι τὴν ἄθλησιν.

Θεοτοκίον.

Hτεὸν σωματώσασα, καὶ μετὰ τὸν τόκον ἀφθορος μείνασα, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, ἐκ φθορᾶς τὸν νοῦν μου ἐλευθέρωσον.

Ωδὴ ε'. Φώτισον ὑμᾶς.

Mάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Ἱερουσαλήμ πανθαύμαστε, ἐκ θανάτου ἀμαρτίας χαλεποῦ, τοὺς προστρέχοντας τῇ σκέπῃ σου ἀπάλλαξον.

Eχει πρεσβευτάς, ὑμᾶς Βέρροια πρὸς Κύριον, δὲ τετράριθμοι Τριάδος Ἀθληταί· διὰ τοῦτο ὑμῖν σπεύδει μετὰ πίστεως.

Nόσων ψυχικῶν, καὶ σωμάτων ἐκλυτρούμεθα, τῇ πρεσβείᾳ ὑμῶν Μάρτυρες Χριστοῦ· διὰ τοῦτο εὐλαβῶς ὑμῖν προσπίπτομεν.

Θεοτοκίον.

Aχραντε Ἀγνή, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, τὴν χρανθεῖσαν μου καρδίαν ἡδοναῖς, ἀποκάθαρον τοῖς φεύγοις τοῦ ἐλέους σου.

‘Ωδὴ στ’. Τὴν δέησιν.

Θ αυμάτων, ἀναβλυστάνουσα χάριν, ώς θεόθεν δοξασθεῖσα ἀ-
ξίως, παῦσον ἡμῶν τὰς ὁδύνας καὶ πόνους, καὶ πειρασμῶν
τὰς ἐφόδους ἀνάστειλον, ὃ ‘Ιερουσαλὴμ σεμνή, τῇ θεῷ σου πρε-
σθείᾳ πρὸς Κύριον.

Λ εόντων, τῶν νοητῶν τὴν μανίαν, καθ’ ἑκάστην καθ’ ἡμῶν κι-
νουμένων, τῇ κραταιᾷ ὑμῶν ὄντως πρεσθείᾳ, κατασυντρίψα-
τε “Ἄγιοι Μάρτυρες, καὶ ἐν εἰρήνῃ ἀληθεῖ, καὶ ἀγάπῃ ἡμᾶς κυβερ-
νήσατε.

Οἱ θεῖοι, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, στρατιῶται καὶ γενναῖοι ὅ-
πλιται, σὺν τῷ Σεκένδῳ Σεκένδικε μάκαρ, καὶ τῷ Κηγόρῳ
ἡμῶν ἀντιλήπτορες, καὶ Ιερουσαλὴμ ὁμοῦ, εὐμενῶς τὰς λιτὰς ἡμῶν
δέξασθε.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα, τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, τὸν ἀχώρητον ἐν πάσῃ τῇ
κτίσει, ἐν τῇ γαστρὶ σου ἔχωρησας Κόρη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις
ἀφράστως προήγαγες, στενοχωρίας τῶν παθῶν, τοὺς πιστῶς σε ὑ-
μνοῦντας ρυόμενον.

Διάσωσον τετρὰς ‘Ἄγιον Μαρτύρων πάσης ἀνάγκης, Ιερουσα-
λήμ τε μετὰ τῶν τέκνων σου, τοὺς ἔξαιτοῦντας τὴν θείαν ὑμῶν
πρεσθείαν.

“Ἄχραντε ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον...

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

“Ηχος 6”. Τοῖς τῶν αἰμάτων σου.

Ως καθελοῦσα τὸν δόλιον δράκοντα, σὺν τοῖς νίοις μαρτυρίου
παλαίσμασιν, Ιερουσαλὴμ παμμακάριστε, ἐκ τῆς αὐτοῦ κα-
κουργίας ἀπάλλαξον, τοὺς πίστει καὶ πόθῳ τιμῶντάς σε.

Προκείμενον.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ...

Ἐναγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀν-
θρώπων ἐπιθαλοῦσι γὰρ ἐφ’ ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώ-

ξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός μου. Ἐποθήσετε δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἢ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν, κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον.

· Ήχος πλ. 6 ·, "Ολην ἀποθέμενοι...

Στίχ. Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα κλεός σου...

Ο"μιλε θεόληπτε, τῶν τετραριθμῶν Μαρτύρων, Ἱερουσαλήμ σεμνή, Σέκενδε καὶ Κήγορε καὶ Σεκένδικε, πειρασμῶν λύσατε, τὰς ἐπαναστάσεις, καὶ εἰρήνην ἀστασίαστον, ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ παθῶν παντοίων τὴν ἵασιν, καὶ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, παρὰ τοῦ τῶν ὅλων Δεσπόζοντος, ἡμῖν τοῖς ἐν πίστει, προστρέχουσιν ὑμῶν τῇ ἀρωγῇ, καὶ τὸν ὑμᾶς στεφανώσαντα, Κύριον δοξάζουσι.

· Ο Ιερεύς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

· Ωδὴ ζ ·. Οἱ ἐκ τῆς Ιουδαίας...

Ο"μβροις θείων χαρίτων, τῆς θερμῆς σου πρεσβείας πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον, τὸ πῦρ τῶν νοσημάτων, καὶ τῶν παθῶν τὴν φλόγα, Ἀθληφόρε κατάσθεσον, τῶν ἐκζητούντων πιστῶς, τὴν σὴν ἐπιστασίαν.

Pῶσιν δίδοσθε θείαν, καὶ ὑγείαν ψυχῆς τε ὁμοῦ καὶ σώματος, καὶ πᾶσαν εὐεξίαν, καὶ βίου εὐπραγίαν, Ἀθλοφόροι αὐτάδελφοι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ὑμῶν, τὰς θείας ἀριστείας.

Ω·ς ἐν φύσει καὶ πίστει, ἥνωμένοι ἐν πᾶσιν "Ἄγιοι Μάρτυρες, ἡμᾶς ἐν ὁμονοίᾳ, βιοῦν καὶ πολιτείᾳ, καθαρῷ ἀξιώσατε, τοὺς προσιόντας θερμῶς, ὑμῶν τῇ ἀντιλήψει.

Θεοτοκίον.

Nοῦν μοι σώφρονα δίδου, καὶ κατάνυξιν Κόρη ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ώς ἂν ἐν μετανοίᾳ, διέλθω τῆς ζωῆς μου, τὸ ὑπόλοιπον "Ἄχραντε, καὶ τῆς ἀλήκτου χαρᾶς, μετὰ τὸ τέλος τύχω.

'Ωδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Gενοῦ μοι Μάρτυς, καταφυγὴ ἐν ἀνάγκαις, τῷ προστρέχοντι τῇ σῇ σεπτῇ πρεσβείᾳ, Ἰερουσαλήμ, ώς λιμένι ἀκυμάντῳ.

E"ργοις ἐνθέοις, κατακοσμεῖσθαι ἐν πᾶσιν, ἀξιώσατε ἡμῶν τὴν πολιτείαν, τρίστιχε χορεία, Μαρτύρων αὐταδέλφων.

A'σθενημάτων, ἵασιν δίδοσθε πᾶσι, καὶ ἐκλύτρωσιν πολυειδῶν κινδύνων, Μάρτυρες Κυρίου, ἡμῖν ἐκδυσωποῦμεν.

Θεοτοκίον.

Sῶσόν με, Κόρη, τῆς ὄλεθρίου μανίας, τοῦ ἀλάστορος τοῦ κατ' ἔμοῦ λυττῶντος, καὶ ωσαὶ τὸν νοῦν μου, τῆς τούτου ἐπηρείας.

'Ωδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Iλέωσαι τὸν Κτίστην, ἡμῖν μακαρία, ώς ἂν πταισμάτων τὴν ἄφεσιν λάθωμεν, καὶ ἐναρέτως ἐν κόσμῳ πολιτευσώμεθα.

Mαρτύρων θείον στῖφος, πρὸς τῶν μαρτυρίων τῶν θεϊκῶν τὴν ὁδὸν κατευθύνατε, τοὺς τὴν σεπτὴν ὡμῶν ἄθλησιν μακαρίζοντας.

O'λόφωτον παστάδα, ἥδη κατοικοῦντες, θεοειδεῖς 'Αθλοφόροι τετράριθμοι, ἐκ σκοτασμοῦ παθημάτων ἡμᾶς λυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Yψίστου θεῖε θρόνε, Κεχαριτωμένη, ἐξ ἐννοιῶν ψυχοφθόρων ἀνύψωσον, πρὸς ἀρετῶν ἀναβάσει τὸν νοῦν μου δέομαι.

Τὸ Ἀξιόν ἔστι καὶ τὰ μεγαλυνάμια.

Xαίροις τῶν Μαρτύρων τετρὰς σεπτή, Ἰερουσαλήμ τε, καὶ Σεκένδικος ὁ κλεινός, Σέκενδε θεόφρον, καὶ Κήγορε τρισμάκαρ, ἡμῶν πρὸς τὴν Τριάδα, πρέσβεις ἀκοίμητοι.

Hυθλησας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ, μετὰ τῶν οὐδῶν σου, ἀνδρικῶς
‘Ιερουσαλήμ, καὶ τῆς ἄνω δόξης, σὺν τούτοις ἡξιώθης, μεθ'
δόν καὶ εὔμενίζου, ἡμῖν τὸν Κύριον.

Tέσσαρσιν ἐν σώμασιν ἐν μιᾷ. ψυχῇ ἡθληκότες, ἀληθῶς ‘Ιερου-
σαλήμ, μετὰ τῶν οὐδῶν σου, δόμοῦ βραβείων ἵσων, παρὰ τοῦ
Ἀθλοθέτου, κατηξιώθητε.

Xαίροις αὐταδέλφων τριάς σεπτή, παῖδες τοῦ Κυρίου, καὶ παν-
θαύμαστοι Ἀθληταί, Σέκενδε τρισμάκαρ, Σεκένδικε θεόφρον,
καὶ Κήγορε Τριάδος ὅπλιται ἄριστοι.

Pύσασθε κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ‘Ιερουσαλήμ τε, καὶ Σεκένδι-
κος ὁ κλεινός, Σέκενδε θεόφρον, καὶ Κήγορε παμμάκαρ, τοὺς
τῇ σεπτῇ πρεσβείᾳ, οὐδῶν προστρέχοντας.

Tοὺς οὐδᾶς τιμῶντας πανευλαβῶς, ‘Ιερουσαλήμ τε, σὺν τοῖς τέ-
κνοις σου τοῖς τρισί, πάσης δυσπραγίας, καὶ πόνων καὶ κινδύ-
νων, φυλάττετε ἀτρότους, οὐδῶν δεήσεσι.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων...

Τὸ Τρισάγιον, τὰ συνήθη τροπάρια, ἔκτενῆς καὶ ἀπόλυσις, μεθ' ἣν φάλ-
λομεν τὸ ἔξῆς:

“Ηχος 6”. “Οτε ἐκ τοῦ ξύλου,

Sτῖφος τετραριθμῶν Ἀθλητῶν, ‘Ιερουσαλήμ μακαρία, μετὰ τῶν
τέκνων σου, Κήγορε Σεκένδικε, καὶ θεῖε Σέκενδε, πάσης βλά-
βης καὶ θλίψεως, καὶ πάσης ἀνάγκης, ἀσινεῖς τηρήσατε, οὐδῶν δεή-
σεσι, πάντας τοὺς πιστῶς προσιόντας, τῇ σεπτῇ οὐδῶν προστασίᾳ.
Μάρτυρες Χριστοῦ ἀξιοθαύμαστοι.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Λίστιχον.

Τετράριθμον σύστημα οὐδῶν προστρέχει
Γεράσιμος αἴτησιν οὐδῶν προσάγων.

Λῶρον ἰερὸν πνευματικὸν ἐξ οὐδῶν
Παύλου Ποιμένος Βερροίας καὶ Ναούσης
τοῖς τῇ Έαντοῦ Μητροπόλει Ἅγιοις
οὐδὲ λιταῖς φιλάνθρωπε Αὐτὸν φιλάττοις.

